

Mézeskalács

62. évfolyam • 2014. január • Ára 40 dinár

Köszöntő

Sziasztok, kis barátaim!
Elérkezett egy újabb év,
kezdjük hát muzsikaszó-
val. A mostani Mézeska-
lács épphogy csak nem
zenél, ám mindenféle
hangszerről olvashatsz
benne, és te magad is ké-
szíthetsz csudamuzsikát
(kisdobot, szobatücsköt,
hegedűt, sípot). Énekel-
jetek, zenéljetek együtt,
kezdjétek vidáman az
évet! Vagy hallgassatok
zenét. Ismered a Kalácska
együttest? Tudtad, hogy
több mint 30 hangszere-
n kísérik dalaikat! Íme né-
hány közülük:

PÁNSÍP
CABASA
TRIANGULUM
GÖRBEKÜRT
KASZTANYETTA
CHIMES
OKARÍNA
GUIRO
BONGÓ
BENDZSÓ
TOLÓSÍP
CSÖRGŐDOB
TEMPLE BLOCK
GONG

Továbbá: gitár, nagy-
bőgő, furulya, harangjá-
ték, mandolin, klarinét,
xilofon, szájharmonika,
gitárcitera, dob, likima,

doromb, claves, cselló,
nádsíp, citera, quattro,
ukulele, charango, ütő-
gardon, teknőcgitár

Rajzpályázatok

- Egy európai ország
képekben
- Manók és koboldok
- Ha a világ rigó lenne
- Csillagjáró táltos
paripa

Szárnybontogató

- Ezt olvastam
– könyvbemutató
- Mesék, versek
- Egy európai ország
bemutatása
- Volt egy táltos
paripám...

Zsámbóki Rihárd, 4. osztály, Kis Ferenc iskola, Oromhegyes/Orom

Fedőlap: Sőreg Dorottya (4. osztály, Oromhegyes). Illusztráció: Belec S. Anikó

CIP – A készülő
kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Vajdaság
Autonóm Tartomány
kormányja

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

BETHLEN GÁBOR
Alap

Szekeres László
Alapítvány

MÉZESKALÁCS – a legkisebbek irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■
■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja:
a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ókrész Rozália** ■
■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője:
Nagy Magdolna ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Tripolszki Csilla** ■ Lektor: **Buzogány Kardos Julianna** ■ Grafikai
szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ Állandó külmunkatárs: **Belec S. Anikó** ☎ 021/475-400-8 ■ Leveleiteket a következő címre küldhetitek:
Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1. ■ Kéziratokat és rajzokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza
■ URL: <http://www.jopajtas.info>, e-mail: szek@jopajtas.info ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya.
Tel/fax: 021/557-304 ■ e-mail (csak laprendelési ügyekben): plasman@magyarszo.com
■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■
■ Honlap-megjelenítés: www.tippnet.rs ■ Előfizetés egy évre 400 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Szállingó

Puha hó,
szállingó,
ezüst szőrű kiscsikó,
nevetés a csengője,
gyertyafény a gyeplője,
jégsörényes, szeme szikra,
csillagot rúg új patkója,
puha hó,
szállingó,
ezüst szőrű kiscsikó.

Tarbay Ede

Január

Eljött a szép új esztendő,
Olyan, mint a tarka kendő.
Piros petty az öröm rajta,
Fekete a bánat rajta.
Pici szívem, pici szám,
Boldog új évet kíván.

Január – Boldogasszony hava

Január 1. – újév napja

**Január 6. – vízkereszt
– háromkirályok napja**

Ha vízkereszt vizet ereszt,
A tél soká ki nem ereszt.

**Január 22. – Vince napja
(a szőlősgazdák védőszentje)**

**Január 25. – Pál napja
(Szent Pál apostol
megtérésének ünnepe)**

Pálfordulás, ha tiszta,
Bóven terem mező, puszta.
Ha szeles, jó hadakozás,
Ha ködös, embernek sírt ás.
Ha pedig havas vagy nedves,
Lesz a kenyér igen kedves.

Gere Kornél, 1. osztály, Dózsa György iskola, Gunaras

Hintázó mondóka

(Magyar népi mondóka)

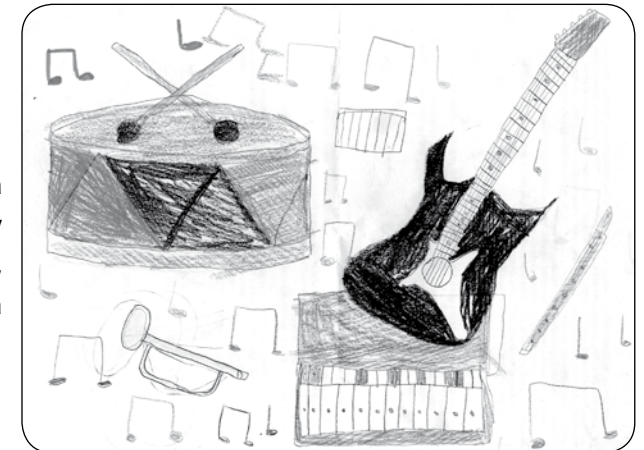
Egy,
kettő,
három,
négy,
öt,
hat,
hét,
nyolc,
kilenc,
tíz,
tíz, tíz, tiszta víz,

háromágú villa, víz.
Adjon néne vékát!
Minek azt a vékát?
Gyöngyöt mérünk véle.
Minek azt a gyöngyöt?
Kertet fonunk belőle.
Minek azt a kertet?
Virágot ültetünk beléje.
Minek azt a virágot?
Legényeknek kalapjukba,
leányoknak kebelökbe.

Szivák Szintia

1. osztály

Széchenyi István iskola,
Szabadka

Találós kérdések

Száraz fán négy kis zsinór, egy
szőrös pálca, és a fiatalokat táncre
noszogatja. Mi az?
(hegedű)

Nyúzott szamar dobogva jár. Mi az?
(qop)

Melyik fa hangszer?
(eжeя)

Akkor víg, ha verik. Mi az?
(aлeбaлa)

A zongorabajnok

azért van nekem két erős karom
a billentyűkkel ne legyen bajom

egymillió van belőlük
mégsem ijedek meg tőlük

úgy vágom kupán azt a fekete deszt
mint ellenfelét a bokszbajnok Benes

ha mégse mászik a C-dúr akolba
a lábpedállal megyek neki nyomban

táncoltatom órák hosszat magában
pilledjen el mint bolha a gatyában

Domonkos István

Árpás Anna

2. osztály,
Samu Mihály iskola,
Péterréve

Majsai Laura

3. osztály,
Samu Mihály iskola,
Péterréve

Bartusz Rita

2. osztály,
Samu Mihály iskola,
Péterréve

A szamár meg a gitár

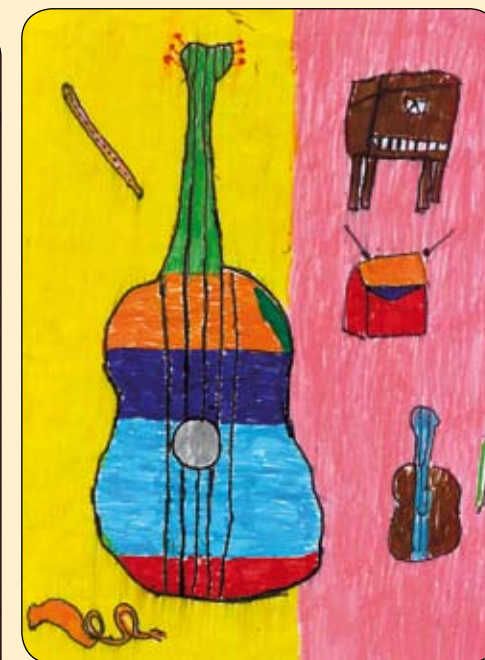
A szamár a réten legelészett. Egyszer csak egy gitárra lelt. Patájával megérintette a húrokat.

– Plim, plöm! – pengett a hangszer.

– De szépen szól! Kész gitárművész veszett volna el bennem, ha a szerencse nem hozza utamba ezt a hangszeret – álmélkodott a szamár, és patájával buzgón püfölte a húrokat, míg az utolsó is el nem pattant.

– Úgy látszik, mégsem csak a gitár hiányzott ahhoz, hogy gitárművész legyen belőlem – gondolta, és lógó orral elbalagott.

Mit gondoltok, miért nem tudta a csa-csi finoman pengetni a húrokat? Melyik állat lehetne gitárművész? Ha nincs gitárod, muzsikál a fogad közé szorított cérna- vagy gumiszál is.

Jovanović Damjan

3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Berecz Dorottya

3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Hogyan találtak hegedűt

Egyszer Moha a kisujjával megpiszkálta a fülét.

– Állandóan hallok valamit – mondta hal-
kan.

Páfrány tölcserít formált a kezéből, és a fü-
lére szorította:

– Én is állandóan hallok valamit.

Valahonnan a tisztásról lágy zene szólt.

– Meg kell néznünk, mi az – mondta
Moha.

Odamentek, s egy kis hegedűt találtak ott.
Az áfonyabokor alatt feküdt.

Páfrány körbejárta a kis hegedűt.

– Kié vagy? – kérdezte.

– Cini-cini – mondta a hegedű. Értelme-
sebben nem tudott beszélni.

Páfrány még egyszer körbejárta.

– Itt meghúlnél a harmattól. Inkább elvi-
szünk a házikónkba.

Hazavitték hát a hegedűt, és letették az
asztalra. Páfrány harmadszor is körbejárta.

– Játsszom rajta egy kicsit – mondta.

– Kíváncsi vagyok, hogyan, hiszen nincs
vonód – figyelmeztette Moha.

– Csinálok magamnak – jelentette ki Páf-
rány.

A füle mögül kitépelt egy hajszálat, meg-
hajlított egy vesszőt, valahogy ráerősítette,
és meg is volt a vonó.

– És most játszom, te pedig táncolsz!
– mondta Mohának.

Az álla alá illesztette a hegedűt, és vé-
gighúzta rajta a vonót, de a hegedű meg se
nyikkant.

– Úgy látom, nem fogok táncolni – gúnyo-
lódott Moha.

Páfrány bekente a vonót fenyőgyantával,
és még egyszer megpróbálta.

A hegedű úgy elkezdett játszani, hogy
Mohának valósággal ugrándozni támadt

kedve. Egy ideig polkát járt, majd galoppot,
végül kifulladt.

– Hagyd már abba, Páfrány!

– Nem tudom – mondta Páfrány.

Akármit csinált is, a hegedű tovább ját-
szott. Olyan kopogásra zendített rá, hogy
Moha csak úgy ugrándozott a szobában.
Táncra perdült minden, aminek csak lába volt
a házikóban. Az asztal úgy forgatta a széket,
mint egy kisasszonyt, az almárium pedig a
pohárszékkal ropta, mint koma a kománé-
val. Moha forgott közöttük, és csak a sarkára
ügyelt, nehogy a pad rálépjen.

– Az istenért, Páfrány, vess már ennek va-
lahogy véget!

Páfrány nem tudott jobb megoldást, mint
hogy az ablakhoz ugrott, és kidobta a hege-
dűt a patakba.

Ahogy a hegedű beesett a patakba, feljaj-
dult és elnémult.

az áfonyabokorban

– Végre nyugtunk van tőle! – lélegzett fel
Moha, és fújogatta a táncolásba belefájdult
lábát. Kisvártatva bedugta fejét az ablakon
Tücsök.

– Nem láttatok itt valahol a hegedűmet?
Letettem egy percre az áfonyabokor alá, s el-
tűnt onnan.

– Egy kis hegedűt, melyet nem lehetett el-
hallgattatni, épp az imént dobtunk a patakba
– mondta Páfrány.

– Uramisten, ti aztán elbántatok velem! – ré-
mült meg Tücsök. – Hiszen az az én hegedűm
volt.

Tücsök leült a sarokba, és úgy szomorko-
dott, hogy még a csápjai is keresztbe feküd-
tek egymáson.

Moha meg Páfrány csak nézték a sipkájú-
kat, és tanácstalanul kérdezték:

– Hát most mi lesz?

– A hegedűm mindjárt beúszik a tóba
– kesergett Tücsök.

De Moha meg Páfrány már vonultak is ki
a házikóból. Futottak egyenesen a patakhoz,
és keresték a hegedűt. Mikor már csak egy
ugrásnyira voltak a tótól, Moha felkiáltott:

– Oda nézz, Páfrány!

A patak fölé hajló fűzfán Vízimanó forgat-
ta praclijában a hegedűt.

– Épp az imént hozta nekem a patak – ör-
vendezett.

Moha meg Páfrány zihálva megálltak
a fűzfa alatt, s kérték, hogy Vízimanó adja
vissza nekik a hegedűt.

– Dehogy adom – mondta Vízimanó, letört
egy vesszőt, lehajolt egy szál zöld szittyóért,
és vonót készített magának. – Amit a patak
hoz, az az enyém. – És a vonót merészen vé-
gighúzta a húrokon.

Moha meg Páfrány gyorsan belekapasz-
kodtak egy hatalmas sziklába, mely mázsányi
súlyával állt a parton.

A hegedű pedig nem húzta az időt sem
polkával, sem galoppal, hanem rögtön olyan
rezgő csárdásba kezdett, hogy Vízimanó be-
lepottyant a patakba.

– Még belefúlok a vízbe! Játsszom rajta, aki
akar! – mondta a vizet nyelve, és a hegedűt
kította a partra.

Moha meg Páfrány csak erre vártak. Fel-
kapták a hegedűt, és vitték a házikójukba.

– Nesze, visszahoztuk – nyújtották át a he-
gedűt Tücsöknek.

Tücsök csápjai felemelkedtek, finoman az
állá alá illesztette a hegedűjét, és kijelentette:

– Ezen a hegedűn nem tud ám akárki ját-
szani.

És olyan szépen hegedült, hogy Moha
meg Páfrány úgy járták együtt a táncot, akár
egy igazi bálban.

Václav Čtvrtek-Zdeněk Smetana

Csodahegedű

(Népmese)

Hol volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren is túl, az üveghegyeken innen volt egy katona, s volt neki egy kis hegedűje.

Mikor kitöltötte a szolgálatot, hóna alá csapta a hegedűjét, és elindult hazafelé. Kimelegedett, elfáradt, leült egy fa alá.

Egyszer csak odaér egy kupec, ingre, gatyára vetkőzik, és melléje heveredik a fa alá. Beszélgetnek a világ soráról, de a kupec csak henceg, dicsekszik, és

lekicsinyli a katona szolgálatát.

Fölébük telepedik egy szarka, s éktelenül csörög.

Azt mondja a kupec:

– Lódd le azt a madarát!

– Lelövöm, ha kihozod onnan, ahová leesik.

Térden fölül érő macskatüske volt a fa mögött, a szarka pontosan abba esett. A kupec ingben, gatyában bement érte. A katona elővette a hegedűjét, húzta, a kupec meg

táncolt, ugrált. Mikor a katona megelegette a táncolatást, hóna alá csapta a hegedűjét, s elment.

Kikecmereg a kupec a tuskéből, s hajt a legközelebbi községhez. Azt mondja a bírónak:

– Nagy panaszom van, bíró uram! Egy katona véresre táncolatott.

A bíró mindjárt be is fogatott. Kocsira csendőr, rendőr, aztán utána!

Utolérték a katonát, visszavitték, halálra ítélték.

Mentek a falusiak, nézték a siralomházban, vittek neki enni-innivalót, dohányt. Sajnálták, hogy milyen kár ezért a szép, fiatal katonáért.

Elérkezett az idő, viszik a huszárt a vesztőhelyre. Megszólal nagy szomorúan:

– Bíró uram, minden elítéltnek teljesítik az utolsó kívánságát. Van nekem egy hegedűcském, egykét nótát eljátszanék rajta.

– Megengedjük – bólintott a bíró.

– Hű – azt mondja a kupec –, én azt meg nem engedem!

– Nem maga a bíró, maga itt nem parancsol.

– Hát akkor kötözzenek a kocsikerékhez.

Úgy is tettek, a katona meg elkezdett muzsikálni. Olyan szépen húzta a ropogós, kopogós nótát, aki csak hallotta, járta a libegőset, a dobogósat meg a mindenfélét.

Mikor aztán látta, hogy ebből elég, belekezdett egy nagyon szomorú nótába. Mindenki sírt, zokogott, egymás nyakába borult. Végül a katona hóna alá kapta a hegedűjét, s így szólt:

– Nohát, bíró uram, ezért akarnak kivégezni.

Csurom könny volt a bíró, szemét törölgette:

– Hó! Ezért nem végezhettek ki! Egy szóval se mondta, hogy sírjunk!

A kupec is sírt a kerékhez kötve, s így szólt:

– Tényleg, egy szóval se mondta, hogy sírjunk, s azt se, hogy táncoljunk. Ilyenért nem végezhetünk ki egy embert!

Elodották a kupecen a kötelet, eleresztették a katonát is. Megajándékozták, és elindult a falujába.

Még most is megy, ha oda nem ért.

Törtei Hanna

6 és fél éves
óvodás,
Majsai Úti
óvoda,
Szabadka

Sterbik Anett
3. osztály,
Novak
Radonić
iskola, Mohol

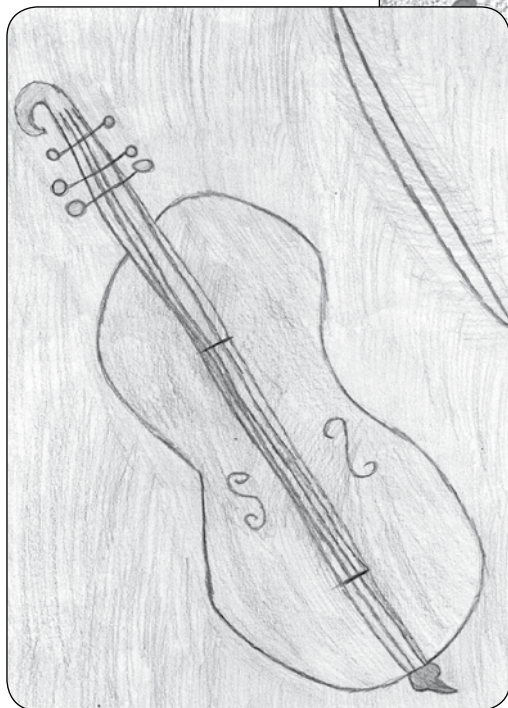
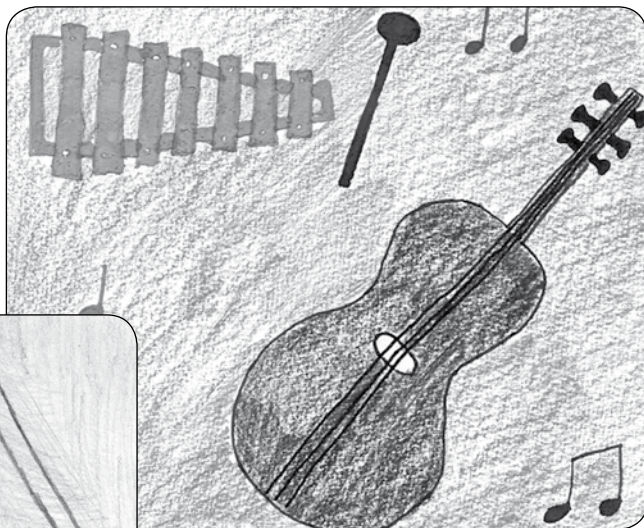
Utcai muzsikus

Egy utcai muzsikus
hegedül magában,
nem hallgatja senki sem
az utca zajában.

Idetévedt bús tücsök
a nyári mezőről,
akármennyit hegedül,
kezdheti előlről.

Hárs Ernő

Ivanics Valentina
3. osztály,
Topolya

Kocsis Andrea
3. osztály,
Sonja Marinković iskola, Nagybecskerek

12

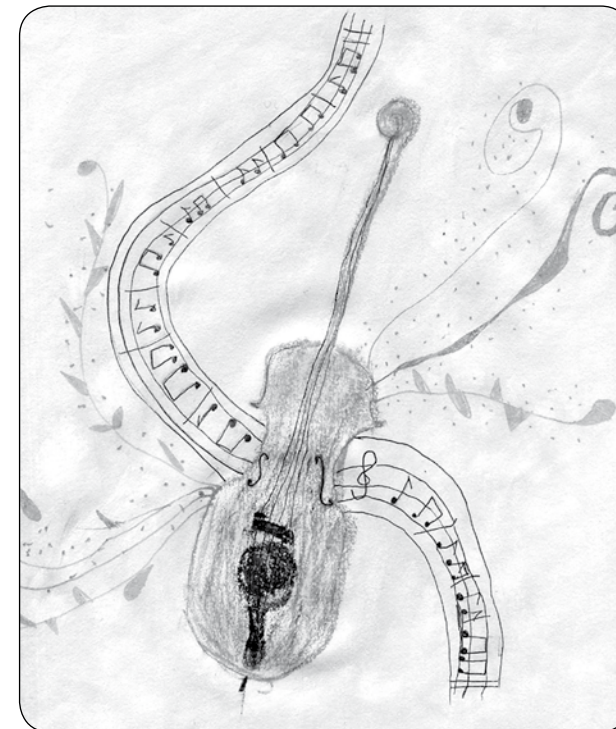

Erdei dal

Pihog-páhog
Nótás Nándor,
szól a hegedűje,
húzza-vonja
a vonóját
borúra, derűre.

Lejt körötte,
kólót táncol
erdő-mező népe:
róka ringóst,
farkas forgóst,
járnak a zenére.

Pihog-páhog
Nótás Nándor,
megfájdul a karja,
elteszi a
hegedűjét –
mára abbahagyja.

Gábor Félix, 1. osztály, Orom

Varga Imre

Kovács Rita
4. osztály,
Völgyes

13

A hangszerek világa

Fújjuk, pengetjük, néha ütjük is – a hangszerekből sokféle hangot, dallamot, ritmust ki lehet csalogatni egy kis szakértelemmel. Ezúttal néhány hangszert közelebről is megismerhetsz.

Trombita

A fúvós hangszerek egyik nagy csoportja a rézfúvósoké. Ide tartozik a kürt, a harsona és a tuba, valamint az előbbieknél magasabb hangfekvésű trombita. Hasonló hangszereket már az ókorban is használtak, főleg katonai célra, mivel érces hangjuk messzire elhallatszott. (Ha ez nem kívánatos, a trombita tölcésébe tompítót, úgynevezett szordinót helyeznek.) Ha szeretnél trombitálni tanulni, érdemes 9-10 évesen elkezdened, miután már elvesztetted az elülső tejfogaid. Hangszerrel játszatsz komolyzenével foglalkozó zenekarokban, kamaraegyüttesekben, és – persze megfelelő tanulás után – a dzsesszbe is belekóstolhatsz.

Hegedű

A hegedű a klasszikus zenében és a népzzenében egyaránt nagyon népszerű, sokoldalúan használható hangszer. Egész „családja” van: a brácsa, a cselló és a nagybőgő mind-mind a hegedű formáját idézi, csak a méreteik, az arányaik mások, és persze más-más hangmagasságban szólalnak meg. Az első hegedűket a 16. században, Észak-Itália

területén készítették, és a mai négygel szemben csak három húr feszült rajtuk. A hegedű az évszázadok során nem sokat változott, mintegy háromszáz éve ugyanúgy készül. A hegedűnek lelke is van – ez egy kis fapöcök a hangszer belsejében, a hegedű „háta” és „lába” között. Ha ezt kiveszik, a hangszer szinte teljesen néma lesz. Hegedülni már óvodáskorban is elkezdhetsz.

Gitár

Az alakja halványan emlékeztet a hegedűnél bemutatott vonós hangszerekére, és egyes kutatások szerint valóban azonos őstől erednek. Ám míg a hegedűcsaládnál a zenész egy vonó segítségével szólaltatja meg hangszereit, addig a gitárnál a pengetése maradt a főszerep. Bár pontosan nem tisztázott az eredete, valószínűnek látszik, hogy Spanyolországból származik, ahonnan már a 10. századból ismerünk hasonló hangszert. (Maga a gitár is spanyol eredetű szó.) Talán manapság nincs népszerűbb hangszer nála, igaz, sokféle változata létezik, kezdve a polinéz szigetvilágból származó, miniatűr négyhúros gitártól, az ukulelétől az elektromos vagy a basszusgitárig. Gitározni akkor érdemes elkezdened, ha már elég nagy a kezed, hogy rendesen lefogd a húrokat – általában 8-9 éves kor körül.

Dob

Talán valamennyi hangszer közül a ritmus hangszerek tekintenek vissza a leghosszabb múltra. Dobolni tudsz a lábodon, az asztalon, vagy akár ujjcsettintéssel is megadhatod a ritmust. Ugyanakkor egy kis munkával különböző hangszíneken megszólaló hangszert is elő tudsz állítani, akár az otthon található alapanyagokból is (nem kell hozzá más, csak egy tál meg egy marék bab vagy lencse). Mindezek után nem csoda, hogy szinte minden népnél találni díszesen faragott, festett vagy más módon díszített ritmushangszereket. Ha ütőhangszereken szeretnél játszani,

valószínűleg először a dobon kezded majd, utána ismerkedsz meg a hangszercsalád többi tagjával. Már elsős-másodikosként belefoghatsz!

Fagott

A rézfúvósok mellett a másik nagy fúvós hangszercsalád a fafúvósoké, ennek legmélyebb hangú tagja a fagott. Ha úgy gondolsz, sosem hallottad még e hangszer nevét, és elképzelnél sem tudod, hogyan szólhat, gondolj a tévémacira! A tévémaci szignáljában hallható mély, brummogó hang a fagotté. Persze vannak ennek a hangszercsaládnak hétköznapiabb tagjai is: például a növekvő méret szerint összeállított csövecskékből álló pánsíp vagy a furulya. Ezek nagyon egyszerű felépítésű hangszerek, és valószínűleg a legősibb, akár több ezer éves fafúvósok sem voltak sokkal bonyolultabbak. Ha fafúvós hangszeren szeretnél játszani, érdemes először megtanulnod furulyázni – ezt már akár óvodásként is elkezdheted, de sosem késő! – és utána váltanod, mert ahhoz, hogy a fagotton és az oboán biztonságosan lefogd a billentyűket, nagy kézre lesz szükséged.

Síppal, dobbal, nádihegedűvel

Síp

A hüvelykujjaid közé feszített fűszál sípolni kezd, ha ügyesen fújod.

Dob

Dob lehet a fedő, a pohár, a celofánnal lekötött befőttesüveg. Kézzel vagy ütővel szólaltasd meg.

Hegedű

A hegedűt nádból vagy kukoricaszárból – felnőtt segítségével – készíted el.

Rajzli Edvin, 3. osztály, Budiszava

Úgy vágjuk el a nádszálat, hogy két íz együtt maradjon. Ebből két darabra lesz szükségünk. Bicskával behasítjuk az egyik nád felső ízét. Két végébe kis faéket teszünk. Ez lesz a hegedű. A másik nádra két párhuzamos csíkot hasítunk, vékony nádlapocskát helyezünk a hasítékok alá, ez lesz a vonó. Kissé megnedvesítve vékony hangon szól.

Fuvola

Selyem- vagy sztaniolpapírt hajts rá a fésűre, mozgasd jobbra-balra az ajkadon, és közben fújjad a fésűfuvolát.

Kicsi fekete ördög

Kicsi fekete ördög a tücsök,
szállni sem tud, csak jár a fű között,
fekete, jaj, fekete, fekete,
de ha szól, olyan szép az éneke,
olyan fényes, mint fent a csillagok,
s ahogy dalol, már ő is felragyog,
csupa szín, csupa hang, csupa erő,
s már szinte száll, már óriásra nő,
rést vág az éjszakán a cirpelés,
mint koromfekete vásznon a kés,
zenél a fűben millió tücsök,
s már én is velük együtt zendülök,
együtt nótázunk, együtt táncolunk,
amíg elmúlik minden bánatunk.

Markó Béla

Barkács

Kisdob

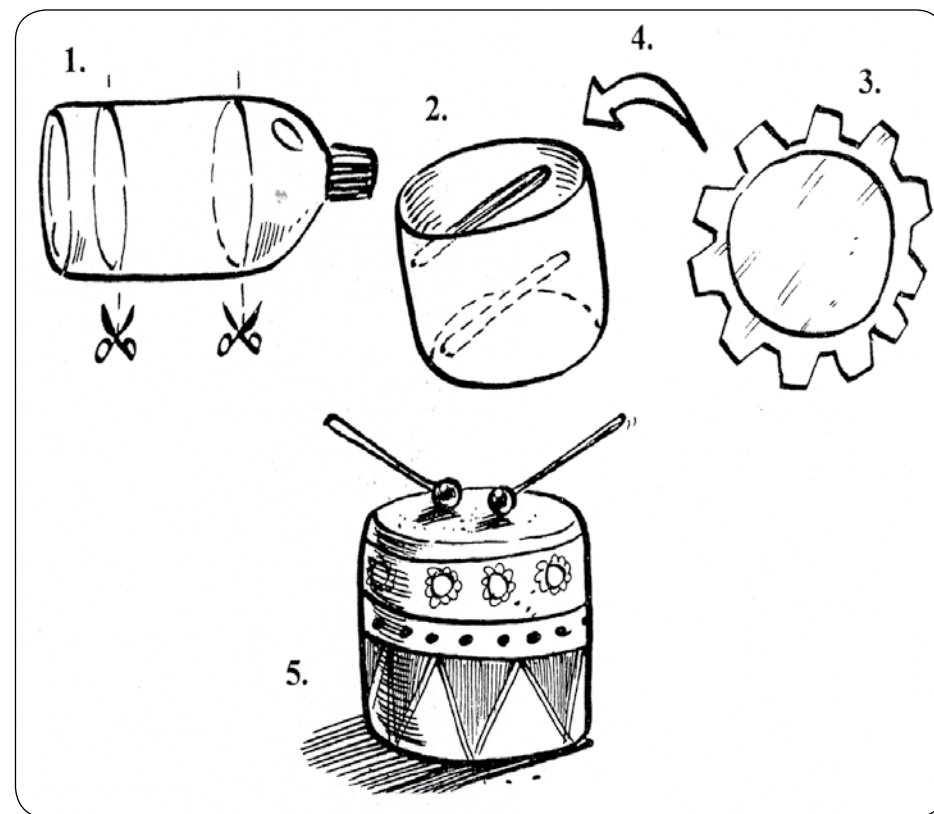
Anyagszükséglete: mosogatószeres flakon, hurkapálca, pergamenpapír, színes papír, ragasztó.

Elkészítése: A jól megtisztított flakonból ollóval kinyírunk egy tenyérnyi nagyságú hengerformát (1. ábra).

Hurkapálcából letörünk egy akkora darabot, mint a henger felső átmérője. Merevítőnek ezt bele is nyomjuk a henger belsejébe (2. ábra).

Pergamenpapírból elkészítjük a dob tetejét és alját. Széleit bevagdossuk, ráfeszítjük a henger széleire, majd ragasztóval rögzítjük.

Színes papírral díszítjük a dobot, s így a ragasztás sem fog látszani (3. ábra).

Kedvenc hangszereim

Grčki Stefan

6 és fél éves, Majsai Úti óvoda, Szabadka

Csúcs Boglárka

2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Benčík Lea

3. osztály, Jovan Mikíć iskola, Szabadka

Tallós Kinga

1. osztály, Petőfi Sándor iskola, Óbecse

Virág Anna

6 éves óvodás, Pán Péter óvoda, Kishegyes

Khader Lucas

6 és fél éves óvodás, Majsai Úti óvoda, Szabadka

Fodor Zsófia

1. osztály, Széchenyi István iskola, Szabadka

Győri Csilla

4. osztály,
Sonja Marinković
iskola,
Nagybecskerek

Nagy Edina

3. osztály,
Samu Mihály
iskola,
Péterréve

Tukacs Anna

3. osztály,
Kis Ferenc
iskola,
Orom

**Bovánovics
Lúcia**

2. osztály,
Samu Mihály
iskola,
Péterréve

**Balassa
József**

2. osztály,
Samu Mihály
iskola,
Péterréve

Muzsikus vagyok én

A gyerekek az óramutató irányában körben járnak. Egyikük a muzsikus, aki a körön belül az ellenkező irányba halad.

Èn va-gyok a mu - zsi - kus, és Tün - dér - föld-ről
 jöt - tem. A hang-sze - rem he - ge - dű
 Ját-szom én a he-ge-dűn, a he-ge-dűn, a he-ge-dűn.
 Ját-szom én a he-ge-dűn, a he-ge-he-ge - dűn

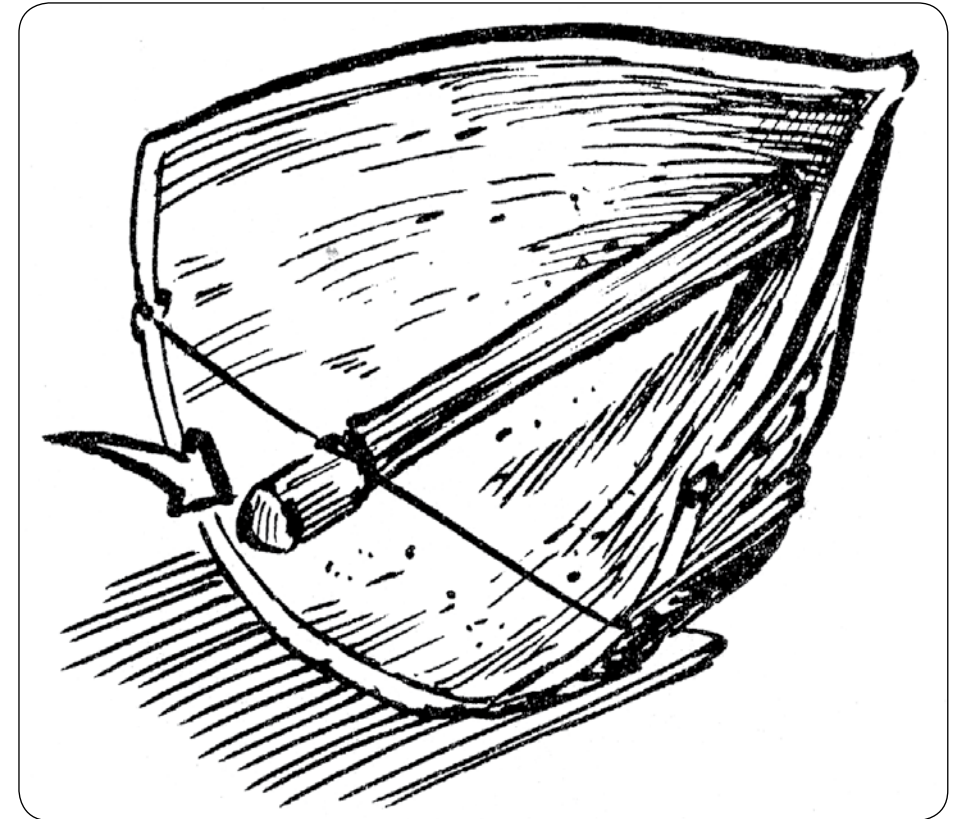
(a kör megáll, a muzsikus eljátssza, hogy hegedül)

Játszom én a hegedűn, a hege-hegedűn.
 Játszunk mi a hegedűn, a hegedűn, a hegedűn,
(mindenki utánozza a hegedülést)

Játszunk mi a hegedűn, a hege-hegedűn.

- 2) Játszom én a zongorán...
- 3) Játszom én a fuvolán...
- 4) Játszom én a trombitán...
- 5) Játszom én a nagydobon...

Szobatücsök

Készítsünk dióból egy hangszert, ami, ha ügyesek vagyunk, a tücsök hangját fogja eszünkbe juttatni!

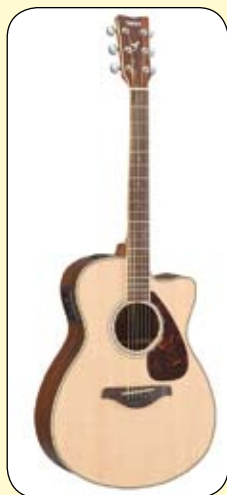
Anyagszükséglete: dió, erős cérna, kemény fából pálcika.

Elkészítése: Egy egészséges fél diónak vágjuk le a végét! Éles késsel a héj két oldalára egy-egy kis rést vágjunk be, majd erős cérnával a réseken haladva négyszer-ötször csavarjuk fel a cérnát! A cérna két végét kössük jól össze! A keményfa pálcikát húzzuk át a cérna között, és feszülésig csavarjuk meg vele a cérnát! A fácská hosszabb része hozzá fog feszülni a dió széléhez, a rövid vége pedig szabadon kiáll.

A fácskát ujjunkkal meg kell pöcögtetni, és máris megszólal a hangszer.

Hangszerek

Gitár

Citera

Cselló

Hárfa

Zongora

Sokféle hangszer alapötlete, hogy állatbélből vagy fémből készült, kifeszített húrokat pengetnek vagy vonóval szólaltatnak meg. A húrok hangját kisebb-nagyobb fadoboz erősíti fel. Ilyen a gitár, a citera, a hárfa, a hegedű, a cselló, a bőgő, de még a zongora is, amelynek gyomrában szintén húrok feszülnek. Ezeket ütögetik a billentyűk mozgatta kis kalapácsok.

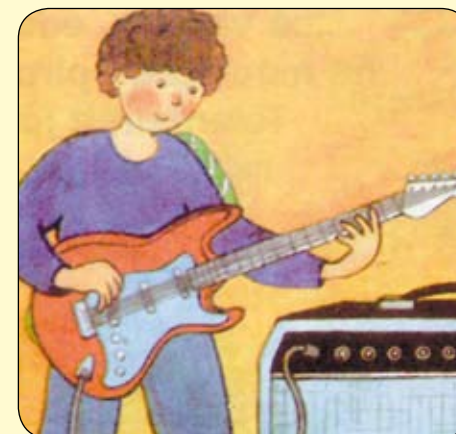
Készítetek húros-pengetős hangszercsaládot. Gyufaskatulyára, kisebb-nagyobb műanyag és kartondobozra húzzatok különböző vastagságú gumigyűrűket. Pengessétek vagy ceruzavonóval játsszatok rajta. Hasonlítsátok össze a kis és nagy doboz, a vékony és a vastag gumi hangját. Vidám muzsikálást kívánunk!

A világ minden sarkán pengetnek húrokat. Hogy mire kifeszítve? Kinek mi került a keze ügyébe.

Az indiánok a kilencöves tatu páncéljából készítik a vidáman pengő szarangot.

A könnyűzene legnépszerűbb hangszere, a gitár kezdetben a spanyol népzene kísérője volt.

A hárfa őse a vadászíjra hasonlított.

A hindu vína húrjainak rezgését két kiszáritott óriástök erősíti fel.

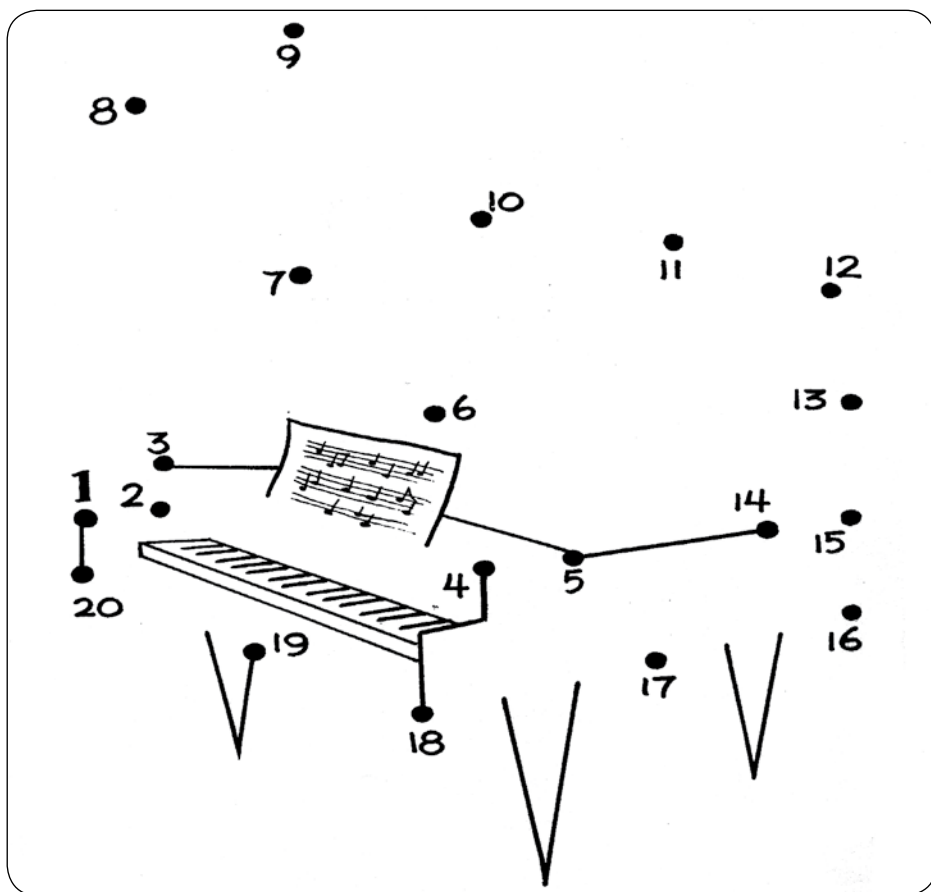
A japán koto olyan, mint egy óriás citera. A kislányok egész apró korukban tanulni kezdik pengetését.

A kedvenc hangszereim

A kedvenc hangszereim közé tartozik a furulya. Már első osztályban megkedveltem, amikor a tanító nénink elkezdett rajta játszani. Akkor még csak figyeltem, hogy mind a tíz ujját használja. Később a zeneórákon fokozatosan én is rájöttem, hogyan kell rajta játszani, és nagyon megkedveltem. Fellépésekre jártam a barátaimmal, melyeket nagy örömmel vártam. Anyu is sokszor megdicsért, hogy milyen ügyes vagyok, és milyen sokat fejlődtem a három év alatt.

Balázs Ákos, 3. osztály, Kis Ferenc iskola, Orom

Kösd össze a pontokat 1-től 20-ig! Melyik hangszer van a képen? Színezd ki!

Szókereső

H	Á	R	F	A	N	S	Ó	F	Á	R	K
D	A	U	L	I	K	Á	P	N	D	I	O
U	K	Ü	R	T	L	O	O	I	H	E	R
D	O	M	B	R	A	D	B	G	N	Á	N
A	D	Z	O	U	R	A	T	O	F	É	E
E	L	Í	R	A	I	D	Ű	N	Z	K	T
F	A	G	G	Ö	N	K	A	V	A	L	T
A	U	I	C	S	É	F	U	V	O	L	A
G	T	T	D	S	T	E	K	E	R	Ő	T
O	O	Á	O	Í	O	B	O	A	Ö	N	U
T	G	R	B	P	U	Z	Ó	N	A	D	B
T	U	O	R	G	O	N	A	L	D	A	A

Keresd meg a felsorolt hangszerek nevét az ábrában! Vízszintes, függőleges irányban érdemes kutakodnod. Ha minden szót megtaláltál, húsz betű érintetlen marad. Ezekből újabb két hangszer nevét olvashatod össze.

DAULI, DOB, DOMBRA, DUDA, DZOURATO, FAGOTT, FANFÁR, FUVOLA, GARDON, GITÁR, HÁRFA, KAVAL, KLARINÉT, KOBOZ, KORNETT, KÜRT, LANT, LAUTO, LÍRA, OBOA, ORGONA, PUZÓN, SÍP, SÓFÁR, SPINÉT, TEKERŐ, TUBA.

Kulasity Viktória

3. osztály, Jovan Mikic iskola, Szabadka

Rác Szabó Hanna

6 éves,
Majsai Úti óvoda,
Szabadka

Márton Máté

3. osztály, J. J. Zmaj iskola, Szabadka

Házasodik a vakond

Házasodik a vakond.
Háza táján nagy a gond:
ki legyen a násznagya,
sütő-főző asszonya?

Kit hívjon meg legelőbb?
Tanácsadó a veréb.
„Első legyen az egér;
vakondlyukba befér.

Második a kabóca,
rétek, mezők bohóca!
Tücsök jöjjön zenésznek!
Zene kell a násznépnek!

Hörcsög lesz a szakács,
nem ég el a kalácsa.”
Lóti-futi inasnak
három békát fogadnak.

Megkezdődik a lagzi,
sose látott vígság.
Ott forog a denevér,
pedig meg se hívták.

Pereg a dob, zeng az üst,
cimbalom is pendül.
Erre a sok cifra nép
páros táncra perdül.

a vakond

Cincog már az egér is,
olyan nagy a kedve.
Kettőt ugrik a sáska,
mintha sánta lenne.

Sírdogál a nünüke,
neki nincsen párja.
Megforgatja a cincér,
ne maradjon árva.

Lámpás ég az asztalon,
jánosbogár hozta,
kényes-fényes lagzi ez,
s édes a sok torta.

Gazdag Erzsi

Becskei Inesz

3. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Csepela Kiara

1. osztály, Széchenyi István iskola,
Szabadka

Kontra Beáta

6 és fél éves, Majsai Úti óvoda, Szabadka

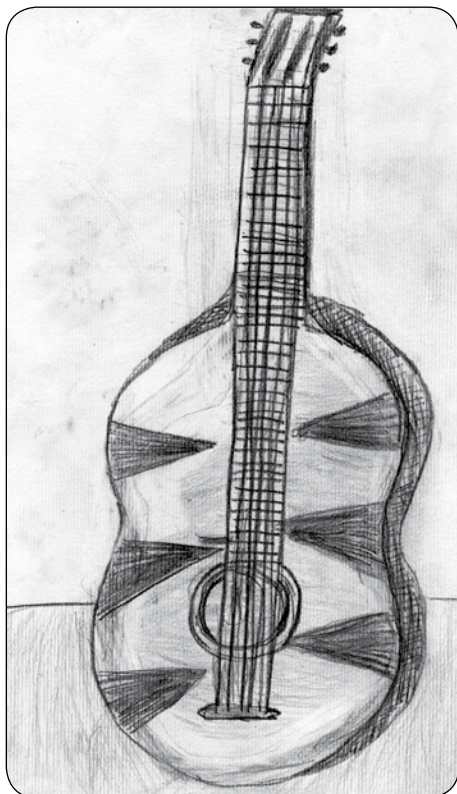

Télre várva

Nagy örömmel várom a téli napokat. Remélem, sok havat hoznak. Amint megkezdődik a téli szünidő, minden szabad időmet kint töltöm a szabadban. A testvéreimmel és a barátaimmal szánkózni és hógolyózni szoktunk. Hóembert is építünk. A hóember szemét, száját és a kabátja gombjait széndarabkák alkotják, az orra pedig egy sárgarépa. A kezébe egy régi seprűt teszünk, a fejére pedig rossz lábast. Tavaly télen az udvarunkban egy nagy csúszdát is készítettünk. Mivel a hó sokáig megmaradt, sokat csúszdázhattunk rajta.

Remélem, így lesz ez az idén is!

Rajzli Edvin, 3. osztály,
Ivo Andrić iskola, Budiszava

Balla Arnold
3. osztály, Budiszava

Egy izgalmas kirándulás

A tavalyi iskolaév végén, 2013. VI. 12-én osztálykirándulásra mentünk Gučevóra. Majdnem az egész osztály ott volt.

A buszban Zsókával ültem. Utazás közben beszélgettünk, néztük a tájat. Láttuk a Drinát, a határfolyót Szerbia és Bosznia között. Gyönyörű tájon át utaztunk. Délután három óra körül érkeztünk meg Gučevóra. Mikor kiszálltunk a buszból, friss levegő csapódott az arcunkba. Elfoglaltuk a szobákat. Lilivel, Zsókával és Sandrával egy szobában aludtunk. Minden reggel korán keltünk. A torna után reggeliztünk. Egész délelőtt gyalogoltunk, sétáltunk. Dél és egy óra között ebédeltünk. Egész délután kint a szabadban játszottunk. Este hét és nyolc óra között vacsoráztunk. Esténként diszkóba mentünk. A bulizás után tusolás, majd takarodó következett. Felejthetetlen, szép emlékként maradt meg bennünk ez a csodálatos osztálykirándulás. Összetartóbbak lettünk. Azóta vidámabban jövünk az iskolába, mert örülünk, hogy együtt lehetünk.

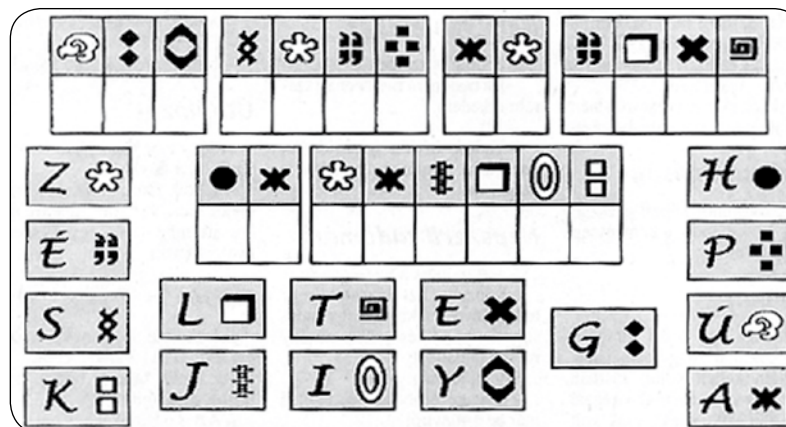
Horváth Kátai Anett, 4. osztály,
Emlékiskola, Zenta

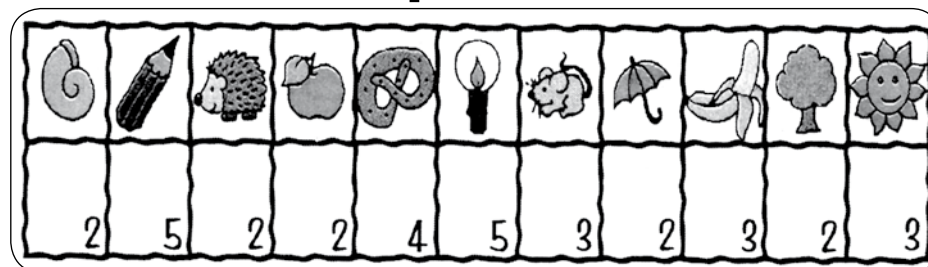
Vasiljev Dragana
4. osztály, Nagybecskerek

Zajszintemelkedés

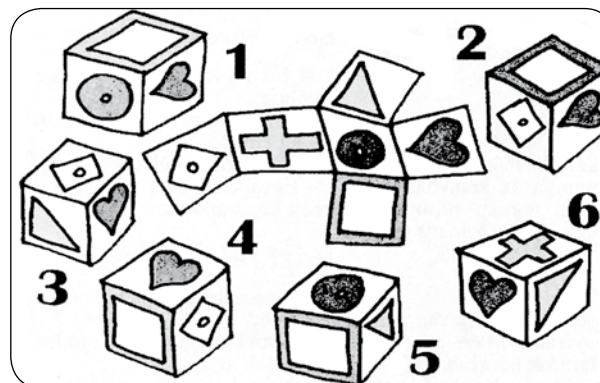
Zoli örömeiben összeütötte a cintányérját, fülsiketítő lármát csapva ezzel. A szomszédok szemrehányását követően leült, és titkosírással papírra vetette a válaszát. Fejtsd meg az írást a jelek segítségével, és olvasd össze! A megfejtés egy ismert mondás.

Ünnepvadászat

Az ábra alsó sorában lévő számok azt jelzik, hogy a fölöttük lévő tárgy nevének hányadik betűjét kell beírnod az üres mezőbe. Ha hibátlanul oldod meg a feladatot, a betűkből egy kellemes, ünnepi alkalom neve alakul ki.

Palástoló

A közepen kiterített palástból az egyik kocka elkészíthető. Mit gondolsz, melyik?

Karácsony volt

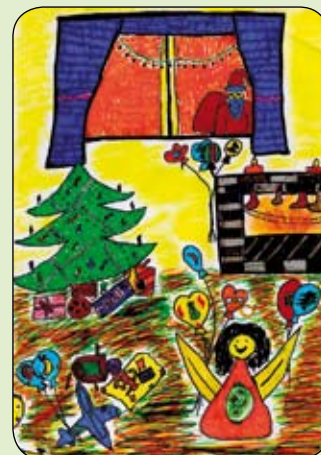
A tél nekem a legszebb évszak. Minden hófehér. Lehet hógolyózni, hóembert építeni, szánkózni, korszolyázni. Ez az évszak egyben a disznótorok évszaka. Ünnepeljük Jézus Krisztus születését.

**Tóth Márk, 3. osztály,
J. J. Zmaj iskola, Szabadka**

Remete Tamara

4. osztály, Kiss Ferenc iskola,
Oromhegyes/Orom

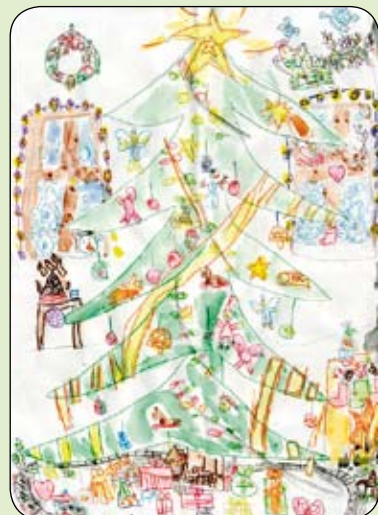
Pekla Izabella

4. osztály, Kiss Ferenc iskola,
Oromhegyes/Orom

Karácsony volt

Nekem a tél a legizgalmasabb évszak, mivel december 17-én van a születnapom. Ez a hónap a kedvencem, mert tele van ünnepekkel. Először jön a Mikulás, majd következik a Luca-nap, a születnapom, karácsony, szilveszter, és egy új év kezdődik. Egyszer hallottam, ahogy kopog a Mikulás. Luca-napon anyukám nagyon finom tepertős pogácsát süt. A születnapi bulimon mindig jól szórakozunk, sok ajándék gyűlik össze. A karácsony pedig a közös vacsorával múlik el. Ajándékokat hoz a Jézuska, akinek egyben a születését ünnepeljük. Szilveszter sok durrogással telik, a testvéreméknél ünnepeljük. Az új év tiszta lappal indul.

**Kéri Sándor Botond,
3. osztály, J. J. Zmaj iskola, Szabadka**

Fehér Barnabás

1. osztály,
Torda

**Sáringer
Andreas**

2. osztály,
Kiss Ferenc
iskola,
Oromhegyes/
Orom

Márton Evelin

1. osztály,
Október 10.
iskola, Horgos

Becsei Edvárd

6 éves, Pava
Sudarski óvda,
Törökbecse

Sindeles Andrea

6 éves óvodás, Péterréve

Takarics Erika

5 éves, Pava Sudarski óvda, Törökbecse

Nagy Teodóra

4. osztály, Kiss Ferenc iskola, Oromhegyes/Orom

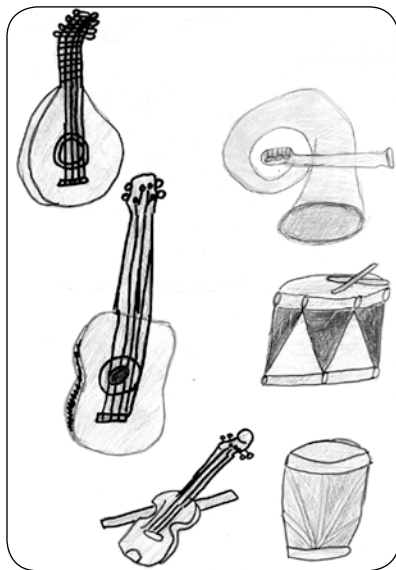

Szalai Patrícia

2. osztály, Miroslav Antić iskola, Palics

Hangszerek

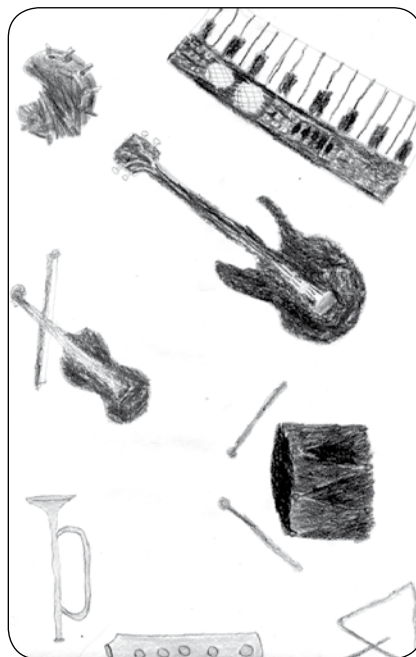
Bende Ákos, 4. osztály, Horgos

Závrovity Zsolt, 2. osztály, Szentmihály

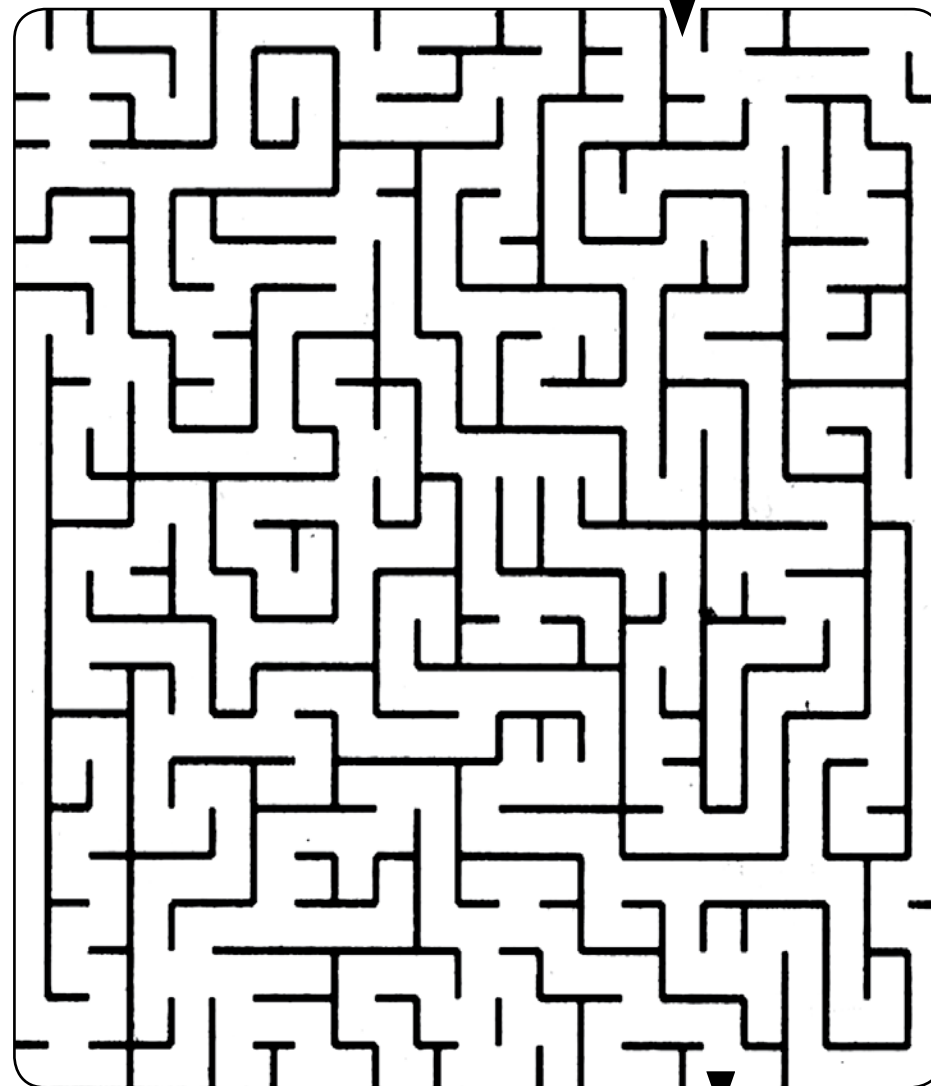
Sóti Ábel, 2. osztály, Kis Ferenc iskola, Orom

Farkas Viktória, 2. osztály, Horgos

Labirintus

A bátor síelő elindult a hegy tetejéről a völgy felé, de igen kacskaringós pálya áll előtte. Valóságos labirintus. Segíts neki átszálalomozni rajta!

Télre várva

Én nagyon szeretem a telet. Alig várom, hogy egy reggel felébredjek, és lássam, hogy mindent belepett a hó. A barátaimmal ilyenkor hógolyózunk, és hóembert készítünk. Már arról álmodom, hogyan fogunk a hóban játszani. Házikót építünk majd, és az ablakiból dobáljuk egymást hógolyókkal. Tavaly hideg volt. Nagyon fáztunk, ám mégis jól játszottunk, és sokáig kint maradtunk. Amikor bejöttünk, zsigogott mindenünk, de nem bántuk. Szeretném, ha az idén több hó esne, és hosszabb ideig megmaradna!

**Balla Arnold, 3. osztály,
Ivo Andrić iskola, Budiszava**

Itt a tél

Bálint Krisztina

1. osztály, Kis Ferenc iskola, Oromhegyes/Orom

Muhi Márk

1. osztály, Kis Ferenc iskola, Orom/Völgyes

Pungul Branka

3. osztály, Kanak

Paksánszki Tamara

4. osztály, Kis Ferenc iskola, Orom

Horvát Rudolf

5 éves óvodás, Poletarac Óvoda, Törökbecse

Postaláda

Tisztelt Szerkesztőség!

Mi az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola 2. b osztályos tanulói vagyunk. Nemrég tanultunk a csalimesékről. Úgy döntöttünk, hogy mi is tollat ragadunk, és megpróbálunk meséket szerkeszteni. Így érdekesebbnél érdekesebb mesék keletkeztek, amelyeket tanító nénink összegyűjtött. Még illusztrációt is készítettünk!

Úgy döntöttünk, hogy elküldjük a Mézeskalácsnak, és ha önök közülük valamelyiket érdekesnek, jónak találják, szívesen látnánk a folyóiratban.

Tisztelettel: a 2. b osztály

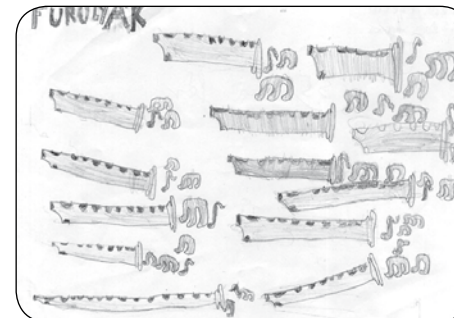
Jani bácsi

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kecske. Ennek volt egy gazdája. Megakarta a szamarat fejni. Az állandóan felrúgta a joghurtos vödört. Ezért Jani bácsi megnyergelte. Ezért Jani bácsi megnyergelte...

A 2. b osztály közös csalimeséje

A kutyaféle macska

Volt egyszer egy elefántfülű, seprűfarkú Selymes macska.

Seres Evelin

6 és fél éves, Horgos

Amikor jókedvvel ébredt, lába közé csapta a farkát, és már repült is. A hideg felhők között hatalmas füleivel betakaródzott. Közben nagyokat ugatott, nagyokat ugatott, ugatott... Volt egyszer egy elefántfülű, seprűfarkú... seprűfarkú... seprűfarkú...

**A 2. c osztály közös munkája,
Petőfi Sándor iskola, Óbecse**

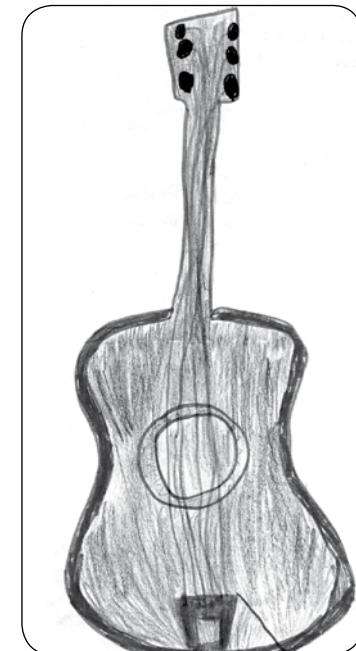
A szamár meg az egér

Egyszer volt, hol nem volt, élt egy egér. Egy nap elment az erdőbe fát vágni. Mindegyikre egyet ütött, és azok eltűntek.

A szamárral együtt lakott, és az mindig lepaposta az egér házát.

Itt a vége, fuss el véle.

Kazinci Csongor

Bezdán Adrián

1. osztály, Bácskossuthfalva

Szóljon a muzsika!

Liszka Ramóna
2. osztály,
Samu Mihály iskola,
Péterréve

Sebők Krisztián
Jovan Mikić iskola,
Szabadka

Újhelyi Csanád
6 és fél éves, Majsai Úti óvoda, Szabadka

Szabó Rác Albert
Széchenyi István iskola, Szabadka

Magó Rebeka
2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Fodor Rebeka
5 és fél éves, Majsai Úti óvoda, Szabadka